

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING

Ny landskapsskattelag

1992-93

nr 29

FÖRSLAG

Landskapsstyrelsen föreslår att en ny landskapsskattelag skall stiftas. Syftet med den nya lagen är huvudsakligen att anpassa lagstiftningen om landskapsskatt till den nya självstyrelselagen och till den reform av kommunalbeskattningen som nyligen lagtinget antagit.

Landskapsskatt skall betalas på lön och andra förvärvsinkomster. Skattskyldig är fysiska personer och dödsbon. Den beskattningsbara förvärvsinkomsten skall räknas ut enligt de bestämmelser som gäller vid kommunalbeskattningen. Den beskattningsbara förvärvsinkomsten blir sålunda lika stor vid landskapsbeskattningen som den beskattningsbara inkomsten vid kommunalbeskattningen.

Skattesatsen bestäms genom uttaxering per skatteöre. I lagförslaget ingår en preliminär uttaxering per skatteöre om 4 penni för skatteåret 1994. Vilket innebär att cirka 60 miljoner kommer att uppbäras i landskapsskatt skatteåret 1994.

Kommunerna torde sänka uttaxeringen per skatteöre motsvarande landskapsskatten. En sådan sänkning medför att enskilda inte kommer att betala mera i landskaps- och kommunalskatt skatteåret 1994 än vad de betalar i kommunalskatt skatteåret 1993.

Landskapsskatten fastställs, debiteras skattskyldig och uppbärs enligt de bestämmelser som gäller vid kommunalbeskattningen. Landskapsstyrelsen har för avsikt att genom en överenskommelseförordning överföra förvaltningsuppgifterna på rikets skattemyndigheter.

Lagen skall tillämpas första gången skatteåret 1994.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget

I landskapslagen om uppbärande av skatt till landskapet Åland (18/58) regleras uppbärande av landskapsskatt. Landskapsskatt skall för de år lagtinget bestämmer påföras.

Landskapsskatt skall betalas för den inkomst skattskyldig haft under det skatteår lagtinget beslutat att landskapsskatt skall påföras. Skatteåret kan inte bestämmas till tidigare år än det år beslut om att landskapsskatt skall påföras fattats. Vid uppbärande av tillfällig extra inkomstskatt kan skatteåret dock bestämmas till närmast föregående år.

Skattskyldig är envar enskild person, menighet, sammanslutning, anstalt eller stiftelse, förutom staten och landskapet.

Den beskattningsbara inkomsten beräknas enligt bestämmelserna i kommunalbeskattningen och anges i skatteören.

Då lagtinget beslutar att landskapsskatt för ett eller flera år skall påföras skall lagtinget samtidigt besluta, enligt vilket belopp per skatteöre skatten skall beräknas.

Landskapsstyrelsen fastställer, på grund av förteckning som uppgjorts av kommunstyrelse, den landskapsskatt som skall påföras den skattskyldige. Landskapsstyrelsen tillställer de skattskyldiga debetsedlar och däri anges bl.a. skattens belopp och på vilket sätt skatten skall betalas.

2. Utvärdering av nuläget

I gällande lag har inte beaktats de ändringar som gjorts inom kommunalskattelagstiftningen sedan lagen stiftades.

Lagen anvisar ett sätt att fastställa, debitera och uppbära skatten som inte kan anses vara ändamålsenligt. Landskapsstyrelsen anser att det är mer rationellt att de bestämmelser som gäller vid kommunalbeskattningen tillämpas och att riksmyndigheterna handhar de förvaltningsuppgifter som hör ihop med fastställandet, debiteringen och uppbörden av landskapsskatt.

Den reform av kommunalbeskattningen som nyligen lagtinget antagit kräver även att landskapsskattelagstiftningen ses över och förenhetligas med kommunalskattereformen. Enligt kommunalskattereformen skall samfund betala en enhetlig kommunalskatt om 11,20 procent på deras beskattningsbara inkomst. En landskapsskatt skulle innebära att företag i landskapet sammanlagt betalar en högre skattesats än företag i riket om inte kommunalskatten för företag sänks. Landskapsstyrelsen anser att det inte är rimligt att sänka kommunalskatten för samfund. Landskapsstyrelsen har inte funnit vägande skäl som talar för att samfund förutom skatt till staten, församlingen och kommunen också skall betala landskapsskatt. Gällande lag gör inte någon skillnad mellan in-

komstslag. Landskapsskatt skall betalas t.ex. både på kapital- och förvärvsinkomster. Genom den antagna kommunalskattelagen slopas kommunalskatten på kapitalinkomster för fysiska personer och dödsbon. Landskapsstyrelsen anser att det inte är rimligt och även förknippat med praktiska olägenheter, med nuvarande skattesystem i riket, att landskapsskatt skall betalas på kapitalinkomster.

I förarbetena till självstyrelselagen anges att samtliga beslut om beskattning skall antas i form av landskapslagar. Gällande landskapsskattelag ger lagtinget möjlighet att genom vanligt beslut påföra landskapsskatt och bestämma för vilket skatteår den skall påföras. Gällande bestämmelser står därmed i strid med självstyrelselagen.

Enligt gällande lag är det möjligt för lagtinget att t.ex. under budgetbehandlingen i december månad 1993 besluta att landskapsskatt skall betalas för den inkomst skattskyldig haft under skatteåret 1992. En vedertagen princip inom skatterätten är att skattskyldig när skatteåret inleds skall ha möjlighet att ta reda på vilka skatter han är skyldig att betala och grunderna för dessa skatter. Under skatteåret eller senare år är det i allmänhet inte möjligt att bestämma att beskattningen retroaktivt skärps. Stadgas att en inkomst är skattefri när den erhålls kan samma inkomst inte senare beläggas med skatt. Retroaktiv lagstiftning av denna karaktär bör ske i den ordning som är bestämt för stiftande av grundlag. Det samma bör gälla även då en inkomst påförs en ny skatt. Eftersom landskapsskatt per definition är en tilläggs-skatt på förvärvsinkomst kan den synpunkten framföras att den inte är en ny skatt. Definitionen har sin utgångspunkt i 18 § 5 punkten självstyrelselagen som anger att landskapet kan lagstifta om landskapet tillkommande tilläggs-skatt på inkomst. Denna terminologi torde ha valts för att bland annat ange att inte enbart landskapet kan lagstifta om skatt på inkomster. Enligt landskapsstyrelsens uppfattning måste landskapsskatt anses vara en ny skatt och då torde det inte vara möjligt för lagtinget att retroaktivt påföra en inkomst landskapsskatt.

3. Syftet med reformen

Landskapsstyrelsen föreslår att en ny landskapsskattelag stiftas som är anpassad till den antagna kommunalskattereformen och den nya självstyrelselagen samt vedertagna principer inom skatterätten. För att underlätta en överföring av förvaltningsuppgifterna till riksstyrelser har bestämmelserna om beskattningsförfarandet och skatteuppbörden skrivits så att de hänvisar till de bestämmelser som tillämpas vid kommunalbeskattningen.

4. Reformens ekonomiska verkningar

Enligt förslaget skall landskapsskatt betalas första gången skatteåret 1994. Skattens storlek bestäms genom uttaxering per skatteöre. På nuvarande tidpunkt uppskattas att cirka 60 miljoner mark behövs för att finansiera underskottet i budgeten för år 1994 på

grund av bland annat lagtingets ökade budgetansvar för hälso- och sjukvården i landskapet. Detta innebär att uttaxeringen per skatteöre år 1994 bör vara 4 penni.

Riksmyndigheterna kräver att landskapet ersätter de merkostnader som bl.a. uppbörden av landskapsskatten åsamkar dem. Preliminärt har landskapsstyrelsen kommit överens med skattestyrelsen att betala 350.000 mark för dessa tjänster.

Kommunerna torde sänka den genomsnittliga uttaxeringen per skatteöre vid kommunalbeskattningen för skatteåret 1994 motsvarande den föreslagna uttaxeringen per skatteöre vid landskapsbeskattningen. Sänkningen innebär att kommunernas skatteintäkter minskar. Kommunernas ekonomi kommer inte att försämrats nämnvärt på grund av den lägre uttaxeringen per skatteöre eftersom de bl.a. inte skall bidra med kommunala medel för att finansiera hälso- och sjukvården i landskapet.

Den genomsnittliga uttaxeringen per skatteöre kan troligen hållas på nuvarande nivå även skatteåret 1994 vilket innebär att förvärvsinkomster inte kommer att påläggas ett högre skattetryck än för närvarande i kommunalbeskattningen.

5. Reformens verkningar i fråga om organisation och personal

Eftersom avsikten är att förvaltningsuppgifterna skall överföras på riksmyndigheterna har inte reformen några betydande verkningar i fråga om organisation och personal.

6. Beredningen av reformen

Beredningen av lagförslaget har utförts som tjänstemannauppdrag vid lagberedningen i samarbete med budgetbyrån.

DETALJMOTIVERING

1. Landskapsskattelagen

1 § Tillämpningsområde I gällande lag används begreppet påföra skatt. I enlighet med modern skattelagstiftning föreslås att begreppet betala skatt används.

Med förvärvsinkomst avses sådan inkomst som enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen är eller utgör förvärvsinkomst. För närvarande ingår dessa bestämmelser i lagens 61 - 68 §§. Det till beloppet största delen av förvärvsinkomsterna är lön. För fysiska personer som bedriver jordbruk eller näringsverksamhet utgör en del av företagsinkomsten förvärvsinkomst. Även dividend från ett inte börsnoterat aktiebolag kan vara förvärvsinkomst.

Med tilläggsskatt på inkomst i 18 § 5 punkten självstyrelselgen torde avses en landskapsskatt som skall betalas för obestämd tid eller som inte är av tillfällig natur. Med tillfällig extra inkomstskatt i nämnda punkt avses antingen en landskapsskatt som skall betalas ett eller flera år eller som utöver tilläggsskatten på inkomst skall betalas ett eller flera år. Eftersom avsikten är att bl.a. finansieringen av hälso- och sjukvården delvis skall ske genom landskapsskatt finns det behov av att i oöverskådlig framtid uppbära landskapsskatt som en tilläggsskatt på inkomst. I överensstämmelse med detta behov och med hänsyn till lagens tillämpningsområde har begreppet landskapsskatt definierats som tilläggsskatt på förvärvsinkomst.

2 § Skattskyldig Enligt gällande lag är envar enskild person, menighet, sammanlutning, anstalt eller stiftelse som enligt landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56) skall betala kommunalskatt till kommun i landskapet skyldiga att betala landskapsskatt. Befriade från att betala landskapsskatt är staten och landskapet. Enligt 1 § skall landskapsskatt betalas på förvärvsinkomster. Eftersom det i praktiken huvudsakligen är fysiska personer med stadigvarande bo och hemvist i landskapet och dödsbon som har förvärvsinkomster begränsas skattskyldigheten till dessa. Personer som under skatteåret inte varit bosatta i landskapet skall betala kommunalskatt enligt de grunder och i den ordning som stadgas i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (FFS 627/78) men inte någon landskapsskatt.

3 § Beräkning av den beskattningsbara förvärvsinkomsten Bestämmelsen överensstämmer huvudsakligen med bestämmelserna i 4 § gällande lag. Den beskattningsbara förvärvsinkomsten skall vara densamma i landskapsbeskattningen som den beskattningsbara inkomsten vid kommunalbeskattningen. Eftersom skatten föreslås bli fastställd genom uttaxering per skatteöre skall den beskattningsbara förvärvsinkomsten anges i skatteören. Varje hel mark utgör ett skatteöre.

Om den beskattningsbara inkomsten understiger etthundra mark skall den inte debiteras landskapsskatt. Bestämmelsen motsvarar vad härom är stadgat i kommunalbeskattningen.

4 § Underskottsgottgörelse Enligt 60 § inkomstskattelagen har en fysisk person rätt att göra en s.k. underskottsgottgörelse om t.ex. personens avdragbara ränteutgifter överstiger summan av de skattepliktiga kapitalinkomsterna. Underskottsgottgörelsen kan som utgångspunkt vara maximalt 8.000 mark. Underskottsgottgörelsen skall först dras av från den inkomstskatt som på den skattskyldiges förvärvsinkomst skall betalas till staten. Till den del avdraget inte enbart skall göras från statsskatten eller om statsskatten inte räcker till för att avdra underskottsgottgörelsen skall gottgörelsen avdras från den skattskyldiges eventuellt resterande statsskatt samt övriga skatter i förhållande till dessas belopp.

Bland de skatter som avdraget kan göras i från finns av förståeliga skäl inte

landskapsskatt. För att underskottsgottgörelsen skall få göras även från landskapsskatten har i paragrafen reglerats skattskyldiges rätt att göra avdrag av underskottsgottgörelsen från landskapsskatten.

Bestämmelsen i 133 § inkomstskattelagen anger att gottgörelsen skall fördelas mellan respektive skatter i förhållande till dessas storlek. Avdraget från landskapsskatten skall vara så stort som det skulle vara om den vore en kommunalskatt. Därför måste den behandlas som kommunalskatt när det sammanlagda avdraget från kommunal- och landskapsskatt räknas ut. Avdraget från kommunalskatten och från landskapsskatten fördelas mellan respektive skatter i förhållande till beloppet av skatterna.

5 § Om uttaxering per skatteöre Storleken på den inkomst från landskapsskatt som behövs för att balansera budgetens utgiftssida blir klarlagd i samband med budgetbehandlingen i lagtinget. Därför är det ändamålsenligt att lagtinget under budgetbehandlingen bestämmer storleken på den landskapsskatt som skall betalas. Budgeten antas vanligtvis i slutet av december månad före budgetåret. Av förarbetena till 18 § 5 punkten självstyrelselagen framgår att avvikande från självstyrelselagen från år 1951 skall samtliga beslut om beskattning antas i form av landskapslagar. Landskapslagstiftning om storleken på den landskapsskatt som skall betalas för det skatteår som budgetåret omfattar kan sålunda vanligtvis inte träda i kraft innan årsskiftet. I enlighet med den lagstiftningspraxis som har följts i riket torde det vara möjligt att under själva skatteåret skärpa skattesatsen utan att det anses vara retroaktivt skärpt beskattning. Det har ansetts vara möjligt att skärpa skatteskalen under skatteåret eftersom det då endast har varit fråga om bestämningen av den staten tillfallande procenten av inkomsten.

I överensstämmelse med bestämmelsen i 5 § 1 mom gällande lag bestäms skattesatsen genom uttaxering per skatteöre. Landskapsstyrelsen föreslår att den preliminära uttaxeringen per skatteöre skall vara 4 penni. Avsikten är att årligen i samband med budgeten överlämna till lagtinget en särskild landskapslag om ändring av uttaxeringen per skatteöre om den uttaxering per skatteöre som anges i paragrafen är för låg eller för hög.

6 § Beskattningsförfarandet Enligt gällande bestämmelser fastställer landskapsstyrelsen den landskapsskatt som skall påföras varje skattskyldig, företar rättelse i den skattskyldiges beskattning, debiterar skatten samt anger hur och när skatten skall betalas samt upprättar restlängd över obetalda skatter. Om förfarandet vid utförande av dessa förvaltningsuppgifter stadgas i 6, 7, 9, 10 §§ gällande lag.

Eftersom landskapsskattesystemet har byggts upp kring de bestämmelser som gäller vid kommunalbeskattningen anser landskapsstyrelsen att det är ändamålsenligt att de bestämmelser om beskattningsförfarandet, som gäller skatt som på inkomst skall betalas till kommunen, i rikslagstiftningen skall följas också vid landskapsbeskattningen. Det som ytterligare talar för att tillämpa riksbestämmelser är att därmed underlättas möjligheten att överföra förvaltningsuppgifterna från landskapet till riksmyndigheterna. Med stöd av bestämmelser i beskattningslagen kan riksmyndigheter utfärda föreskrifter

i olika frågor, t.ex. begränsa deklarationsskyldigheten enligt 34 § beskattningsslagen. Eftersom avsikten är att överföra förvaltningsuppgifterna till riksmyndigheter är det viktigt att alla de bestämmelser som gäller beskattningsförfarandet vid kommunalbeskattningen även tillämpas vid landskapsbeskattningen. Sålunda föreslås att förutom beskattningsslagen och beskattningsförordningen skall även de bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen och förordningen tillämpas. Riksbestämmelserna skall gälla i landskapet så som de lyder vid den tidpunkt de tillämpas.

I beskattningsslagen anges att kommunalskatt betalas för den inkomst som den skattskyldige har haft under skatteåret samt ingår bestämmelser om vad som avses med skatteår varför någon bestämmelse motsvarande 2 § 2 mom. gällande lag inte har medtagits i förslaget. I lagen regleras vidare deklarationsskyldigheten, beskattningsorten, meddelade av förhandsbesked, beskattningens verkställande och ändringssökande samt användningen av skatteförskott.

I beskattningsslagens 121 § hänvisas till strafflagens bestämmelser om skattebedrägeri när det gäller straff för lagstridigt undandragande av bl.a. kommunalskatt. Det ankommer på landskapet att lagstifta om skyldighet att betala landskapsskatt och därför även om straff för lagstridigt undandragande av landskapsskatt. Strafflagens bestämmelser om skattebedrägeri kan sålunda inte tillämpas när det är fråga om landskapsskatt. Hänvisningen i paragrafens 1 mom. kan inte anses omfatta beskattningsslagens bestämmelser om lagstridigt undandragande av kommunalskatt och sålunda kan inte 121 § tillämpas i fråga om landskapsskatt. Landskapsstyrelsen anser att det med hänsyn till konformitet inom strafflagstiftningen bör strafflagens bestämmelser om skattebedrägeri förutom kommunalskatt även omfatta landskapsskatt. För att uppnå detta syfte har i 3 mom stadgats om straff för lagstridigt undandragande av landskapsskatt.

7 § Förskottsuppbörd Avvikande från gällande lag föreslås att för uppbörden av landskapsskatt skall under skatteåret verkställas förskottsuppbörd.

Landskapsstyrelsen anser att det är ändamålsenligt att de bestämmelser om förskottsuppbörd, som gäller den skatt som enligt beskattningsslagen skall betalas till kommun, i rikslagstiftningen skall följas också vid landskapsbeskattningen. I lagen om förskottsuppbörd regleras bl.a. hur, när och på vilka prestationer förskottsinnehållning skall verkställas samt vem som skall verkställa den. Det som ytterligare talar för att tillämpa riksbestämmelser är att därmed underlättas möjligheten att överföra förvaltningsuppgifterna från landskapet till riksmyndigheterna. Med stöd av bestämmelser i lagen om förskottsuppbörd kan riksmyndigheter utfärda föreskrifter i olika frågor, t.ex. kan skattestyrelsen med stöd av 10 § 4 mom. bestämma när förskottsinnehållningen skall verkställas på andra prestationer än penningprestationer. Eftersom avsikten är att överföra förvaltningsuppgifterna till riksmyndigheter är viktigt att alla de bestämmelser som gäller förskottsuppbörd vid kommunalbeskattningen även tillämpas vid landskapsbeskattningen. Sålunda föreslås att förutom lagen om förskottsuppbörd och förskottsuppbördsförordningen skall även de bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen och förordningen tillämpas. Riksbestämmelserna skall gälla i landskapet så

som de lyder vid den tidpunkt de tillämpas.

8 § Skatteuppbörd Landskapsstyrelsen anser att det är ändamålsenligt att de bestämmelser om uppbörd, indrivning och återbäring av kommunalskatt samt av förskott som betalats genom förskottsuppbörd i lagen om skatteuppbörd och i skatteuppbördsförordningen samt i föreskrifter som utfärdats med stöd av dessa författningar skall följas också vid landskapsbeskattningen. I lagen om skatteuppbörd anges bl. a. var skatter kan betalas och att finansministeriet är behörig att bestämma uppbördstider och uppbördsrater. Det som ytterligare talar för att tillämpa riksbestämmelser är att därmed underlättas möjligheten att överföra förvaltningsuppgifterna från landskapet till riksmyndigheterna. I överenskommelseförordningen kommer att stadgas om redovisningen av landskapskatten till landskapet. Riksbestämmelserna skall gälla i landskapet så som de lyder vid den tidpunkt de tillämpas.

9 § Förvaltningsuppgifter Handhavandet av de förvaltningsuppgifter som, enligt de bestämmelser som det hänvisas till i 6 - 8 §§, ankommer på t.ex. skattedirektör, skattnämnd, skattebyrå, kommunfullmäktige, länsskatteverk, skattestyrelsen och finansministeriet skall i landskapet ankomma landskapsstyrelsen. Förutsättningen är dock att uppgifterna gäller ett område där landskapet har lagstiftningsbehörighet. Landskapsstyrelsen har för avsikt att genom en överenskommelseförordning överföra de flesta av förvaltningsuppgifterna på skattemyndigheterna i riket och i landskapet. Eftersom beskattningsförfarandet, förskottsuppbörd och skatteuppbörd följer det system som tillämpas av riksmyndigheterna torde det inte föreligga några problem, på grund av avvikande bestämmelser, för riksmyndigheterna vid övertagandet av förvaltningsuppgifterna. En överenskommelseförordning kommer att utfärdas och träda i kraft så fort som möjligt efter det att denna lag trätt i kraft.

10 § Förlust av skattefordran Bestämmelser om förlust av skattefordran finns för närvarande i 11 § lagen om indrivning av skatter och avgifter utsökningsväg (FFS 367/61). Enligt huvudregeln preskriberas skattefordringar efter fem år.

11 § Ändringssökande På landskapet ankommer inte att lagstifta om besvärsmått, överklagbarhet och besvärsförfarandet. En hänvisning till rikslagarna i dessa frågor har gjorts i förtydligande syfte.

12 § Ikraftträdelsebestämmelser Förvaltningsuppgifterna enligt denna lag skall genom en överenskommelseförordning överföras på bl. a. skattestyrelsen. Detta bör ske så tidigt som möjligt för att underlätta för skattestyrelsen att ordna förskottsuppbörden. Därför föreslås att lagen omedelbart skall träda ikraft, dvs. när den har utgivits i Ålands författningssamling. Landskapskatt skall betalas första gången vid den beskattning som verkställs skatteåret 1994.

2. Landskapslag om ändring av kommunalskattelagen för landskapet Åland

Till den nyligen antagna kommunalskattelagen för landskapet Åland skall fogas en ny 11a § om underskottsgottgörelse. För att underskottsgottgörelsen skall fördelas mellan kommunal- och landskapsskatten i förhållande till beloppet av respektive skatter skall storleken av avdraget från kommunalskatten räknas ut först genom att landskapsskatten och kommunalskatten läggs ihop när underskottsgottgörelsen fördelas mellan de skatter som uppräknas i 133 § inkomstskattelagen. Den del av gottgörelse som därefter skall avdras från kommunalskatten blir avhängig av kommunalskattens respektive landskapsskattens storlek.

Landskapsstyrelsen föreslår att lagtinget antar följande lagar:

1) LANDSKAPSSKATTELAG

I enlighet med lagtingets beslut stadgas:

1 §

Tillämpningsområde

På förvärvsinkomst skall betalas skatt till landskapet (*landskapsskatt*).

Med förvärvsinkomst avses sådan inkomst som enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen (FFS 1535/92) är eller utgör förvärvsinkomst.

Med landskapsskatt avses tilläggsskatt på förvärvsinkomst.

2 §

Skattskyldig

Skyldiga att betala landskapsskatt är fysiska personer och dödsbon som enligt kommunalskattelagen för landskapet Åland (/) är skyldiga att betala kommunalskatt, dock inte begränsat skattskyldiga.

3 §

Beräkning av den beskattningsbara förvärvsinkomsten

Den beskattningsbara förvärvsinkomsten beräknas på samma grunder som den beskattningsbara inkomsten vid kommunalbeskattningen beräknas enligt bestämmelserna i kommunalskattelagen för landskapet Åland (/) och anges i skatteören. Varje hel mark av den beskattningsbara förvärvsinkomsten motsvarar ett skatteöre.

Om antalet skatteören som fastställs för en skattskyldig understiger etthundra skall de inte debiteras.

4 §

Underskottsgottgörelse

Underskottsgottgörelse som avses i 131 § inkomstskattelagen (FFS 1535/92) skall dras av från landskapsskatten enligt denna paragraf om en del av underskottsgottgörelsen skall dras av från kommunalskatten enligt 133 § nämnda lag. Gottgörelsen skall i så fall efter att avdrag enligt 132 § nämnda lag har gjorts fördelas mellan respektive skatter som uppräknas i 133 § nämnda lag i förhållande till dessas belopp dock så att landskapsskattens och kommunalskattens belopp adderas när den del av underskottsgottgörelsen som skall avdras från kommunalskatten enligt 133 § nämnda lag räknas ut. Den del av gottgörelsen som skall avdras från kommunalskatten enligt 133 § nämnda lag fördelas mellan landskapsskatten och kommunalskatten i förhållande till dessas belopp.

5 §

Uttaxeringen per skatteöre

Uttaxeringen per skatteöre är 4 penni.

6 §

Beskattningsförfarandet

Fastställandet av till landskapet på grund av förvärvsinkomst årligen utgående landskapsskatt i stöd av denna lag samt skattens debitering och uppbörd verkställs, i tillämpliga delar enligt vad därom är stadgat om skatt som på inkomst skall betalas till kommunen i beskattningslagen (FFS 482/58) och i beskattningsförordningen (FFS 530/59) samt i bestämmelser som har utfärdats med stöd av lagen eller förordningen.

De i 1 mom. nämnda författningarna och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall tillämpas i landskapet sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar av författningarna eller av bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

Om straff för lagstridigt undandragande av landskapsskatt och försök därtill skall tillämpas vad om straff för skattebedrägeri och försök därtill är bestämt i 29 kap. 1-3 §§ strafflagen.

Är i 3 mom. nämnt brott med beaktande av skattebeloppet och omständigheterna i övrigt ringa, kan landskapsstyrelsen med beaktande även av skatteförhöjning som möjligen påförts avstå från att vidta åtgärder för väckande av åtal mot den skyldige.

7 §

Förskottsuppbörd

För uppbörden av landskapsskatt verkställs under skatteåret förskottsuppbörd i tillämpliga delar enligt vad därom är stadgat om den skatt som enligt beskattningslagen (FFS 482/58) skall debiteras till en kommun i lagen om förskottsuppbörd (FFS 418/59) och i förordningen om förskottsuppbörd (FFS 904/78) samt i bestämmelser som har utfärdats med stöd av lagen eller förordningen.

De i 1 mom. nämnda författningarna och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall tillämpas i landskapet sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar av författningarna eller av bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

8 §

Skatteuppbörd

Uppbörd, indrivning och återbäring av landskapsskatt samt förskott, annan prestation och förskottsinnehållning som erläggs genom förskottsuppbörd skall verkställas i tillämpliga delar enligt vad därom är stadgat om kommunalskatt samt förskott, annan prestation och förskottsinnehållning som erläggs genom förskottsuppbörd i lagen om skatteuppbörd (FFS 611/78) och i förordningen om skatteuppbörd (FFS 903/78) samt i bestämmelser som har utfärdats med stöd av lagen eller förordningen.

De i 1 mom. nämnda författningarna och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall tillämpas i landskapet sådana de lyder när denna lag träder i kraft. Sker

därefter ändringar av författningarna eller av bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

9 §

Förvaltningsuppgifter

De förvaltningsuppgifter som enligt de i 6 § 1 mom., 7 § 1 mom. och 8 § 1 mom. nämnda författningarna ankommer på statens myndigheter eller tjänstemän skall i landskapet handhas av landskapsstyrelsen om de enligt 23 § självstyrelselagen ankommer på landskapet.

10 §

Förlust av skattefordran

Om preskription av landskapsskatt gäller vad om preskription av skatt är stadgat i rikslagstiftningen.

11 §

Ändringssökande

Om rätten att söka ändring genom rättelseyrkande, skatteanmärkning och besvär, om överklagbarheten samt om besvärsförfarandet, sättet att framställa rättelseyrkande och skatteanmärkning stadgas i beskattningslagen, i lagen om förskottsuppbörd och i lagen om skatteuppbörd.

12 §

Ikraftträdelsebestämmelser

Denna lag träder omedelbart i kraft. Landskapsskatt betalas första gången vid den beskattning som skall verkställas för skatteåret 1994.

Genom denna lag upphävs landskapslagen den 9 juli 1958 om uppbärande av skatt till landskapet Åland (18/58).

2)

L A N D S K A P S L A G**om ändring av kommunalskattelagen för landskapet Åland**

I enlighet med lagtingets beslut fogas till kommunalskattelagen den 1993 för landskapet Åland (/) en ny 11a § som följer:

11a §

Avdrag av underskottgottgörelse från kommunalskatten

Gottgörelse som avses i 133 § inkomstskattelagen skall efter att avdrag enligt 132

§ nämnda lag har gjorts fördelas mellan respektive skatter som uppräknas i 133 § nämnda lag i förhållande till dessas belopp dock så att landskapsskattens och kommunalskattens belopp adderas när den del av gottgörelsen som skall avdras från kommunalskatten enligt 133 § nämnda lag räknas ut. Den del av gottgörelsen som skall avdras från kommunalskatten enligt 133 § nämnda lag skall fördelas mellan kommunalskatten och landskapsskatten i förhållande till dessas belopp.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994 och tillämpas första gången vid den kommunalbeskattning som skall verkställas för skatteåret 1994.

Mariehamn den 21 april 1993.

L a n t r å d

Ragnar Erlandsson

Lagberedningssekreterare

Tomas Lundberg